

ผลของการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อ
ความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
Effect of Peer Tutoring Increases Responsibilities of
Grade 4 Students

อรรวี อินทรพลาเดชา
6113101058

รายงานการวิจัยในชั้นเรียนนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต วิชาชีพครู
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

ผลของการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อ
ความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
Effect of Peer Tutoring Increases Responsibilities of
Grade 4 Students

อรรวี อินทรพลาเดชา
6113101058

รายงานการวิจัยในชั้นเรียนนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต วิชาชีพครู
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย)	ผลของการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ)	Effect of Peer Tutoring Increases Responsibilities Of Grade 4 Students
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวอรรวิ อินทรพลาเดชา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.ปัญญพรษา อุ๋นเลิศ และ อาจารย์โสภาคศิริ ดวงพัตรา
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบก่อนและหลังการจัดเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน 3) เพื่อให้ นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในเกณฑ์ร้อยละ 80 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนปิยะบุตรศึกษากร อำเภอมืองตรัง จังหวัดตรัง จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบสังเกตเชิงพฤติกรรม เพื่อบันทึกสถิติการนำอุปกรณ์การเรียนและการส่งงานตรงเวลา ผลการวิจัยพบว่าหลังจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนมีอัตราความรับผิดชอบในการเรียนเพิ่มขึ้น การทดสอบสมมติฐานพบว่าความรับผิดชอบหลังการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยผลของการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความช่วยเหลือของอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งสองท่าน อาจารย์โสภาคศิริ ดวงพัตรา และ ดร.ปัญญพร อุ่นเลิศ สำหรับคำแนะนำและข้อเสนอแนะต่างๆ ระหว่างดำเนินการทำวิจัย

ขอขอบคุณผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนปิยะบุตรศึกษากรทุกท่าน และนายวชิรเมธ ศิลป์วัฒนาทร ผู้ช่วยผู้อำนวยการและครูพี่เลี้ยง สำหรับคำแนะนำและความช่วยเหลือทุกๆด้าน ในการทำวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณครอบครัวซึ่งสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ได้รับการศึกษาเล่าเรียน และเพื่อนๆ ป.บัณฑิต สำหรับกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

อรรวี อินทรพลาเตชา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานการวิจัย.....	2
ขอบเขตการศึกษา.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	2
ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	4
จุดหมาย.....	4
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน.....	5
คุณลักษณะอันพึงประสงค์.....	5
พฤติกรรมของนักเรียน.....	6
ความหมายของนักเรียน.....	6
สัมพันธภาพกับเพื่อน.....	6
รูปแบบการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน.....	7

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ความหมายการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน.....	7
วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน.....	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
งานวิจัยในประเทศ.....	9
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	10
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	11
ประชากร.....	11
แบบแผนการวิจัย.....	11
ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	11
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	11
การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	12
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	12
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	14
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	14
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	14
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	17
วัตถุประสงค์ของการวิจัยและสมมติฐานการวิจัย.....	17
สรุปผลการวิจัย.....	17
การอภิปรายผลการวิจัย.....	18
ข้อเสนอแนะ.....	18
บรรณานุกรม.....	20
ภาคผนวก ก.....	22

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ข.....	27
ประวัติผู้วิจัย.....	38

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 อัตราการนำอุปกรณ์การเรียน และการส่งงานก่อนและหลังการจัดการเรียน การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน.....	15
ตารางที่ 2 ผลการศึกษาอัตราการส่งการบ้านก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบ เพื่อนช่วยเพื่อน.....	16

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน รวมทั้งการจัดบรรยากาศของห้องเรียนเพื่อกระตุ้นระบบความคิด และความคิดสร้างสรรค์ (นันทวัน และคณะ, 2560 : 278) ซึ่งปัจจุบันกระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการของการเรียนการสอน (Active Learning) ผ่านการกระทำ และการสะท้อนประสบการณ์ (กฤษณะ, 2557 : 22) นอกจากนี้การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งจัดว่าเป็นภาษากลาง มีความจำเป็นในการดำเนินชีวิต และการประกอบอาชีพในอนาคตเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพื่อการติดต่อสื่อสาร การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และการสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติอื่นๆ (นันทวัน , วรพงษ์ และศิรินาถ, 2560 : 278)

นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 กำลังเข้าสู่อีกช่วงวัย คือ ‘วัยรุ่น’ ซึ่ง ‘เพื่อน’ มีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาทางบวก ทั้งในด้านความคิด การตัดสินใจ และการกระทำตามทฤษฎี Psychosocial development stage ของเอริกสัน (Erikson, 1950) เพราะฉะนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน จะสามารถพัฒนาการเรียนรู้ และพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีได้

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 หลักสูตร Mini English Program โรงเรียนปิยบุตรศึกษาร จังหวัดตรัง มักประสบปัญหาทางด้านความรับผิดชอบ อาทิเช่น ไม่นำอุปกรณ์การเรียนมา ไม่ส่งการบ้าน และค้างงาน ทั้งนี้ความรับผิดชอบเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อผลการเรียน เนื่องจากวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องอาศัยทักษะในการฝึกฝน หากนักเรียนไม่ทำแบบฝึกหัดและไม่ส่งการบ้าน จะส่งผลให้ไม่สามารถประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษได้ในชีวิตประจำวัน และทำข้อสอบไม่ได้ในอนาคต นอกจากนี้ระเบียบวินัยและความรับผิดชอบในตนเอง เป็นหนึ่งในสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กระทรวงศึกษาธิการได้ระบุไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551

จากความสำคัญของรายวิชาภาษาอังกฤษ และปัญหาที่พบดังกล่าว ความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่ผู้เรียนทุกคนจำเป็นต้องมี ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้กลวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Tutoring) ผ่านกระบวนการสอนการบ้าน การดูแลเรื่องความรับผิดชอบ และการส่งงาน เพื่อศึกษาความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในเกณฑ์ร้อยละ 80

3. สมมติฐานการวิจัย

ความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน หลังการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น อยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 80

4. ขอบเขตการศึกษา

ประชากร

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 28 คน เนื่องจากโรงเรียนปิยะบุตรศึกษามีนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 หลักสูตร Mini English Program จำนวน 2 ห้อง ประกอบด้วย ห้อง 1 และ ห้อง 2 ซึ่งสถานการณ์การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในปัจจุบันพบว่าทั้งสองห้องมีความแตกต่างกันทั้งด้านผลการเรียน และความรับผิดชอบเป็นอย่างมาก กล่าวคือ ป.4/1 มีความรับผิดชอบต่ำกว่า ป.4/2 ผู้วิจัยจึงทำการวิจัยเพื่อยกระดับความรับผิดชอบของนักเรียนชั้น ป.4/1 ให้มีความรับผิดชอบทัดเทียมหรือสูงกว่า ป.4/2

ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ: การจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ตัวแปรตาม: ความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

เนื้อหาที่ใช้สอน

Unit 6: The best bed

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนชั้น ป.4 หมายถึง นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนปิยะบุตรศึกษาร จ. ตรัง จำนวน 28 คน
2. การจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนแบบพึ่งพาอาศัยกัน โดยการจับคู่นักเรียน (Buddy) เพื่อช่วยกันสอนการบ้าน ดูแลเรื่องความรับผิดชอบ และการส่งงาน
3. ความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน หมายถึง ค่าเฉลี่ยในการนำอุปกรณ์การเรียนมา และการส่งงานของนักเรียนในช่วงเวลาที่กำหนด โดยวัดได้จากจำนวนครั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
4. เกณฑ์การคิดคะแนนร้อยละ 80 หมายถึง อัตราความรับผิดชอบในการนำอุปกรณ์การเรียนมา และการส่งงาน โดยคิดจากค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้ง

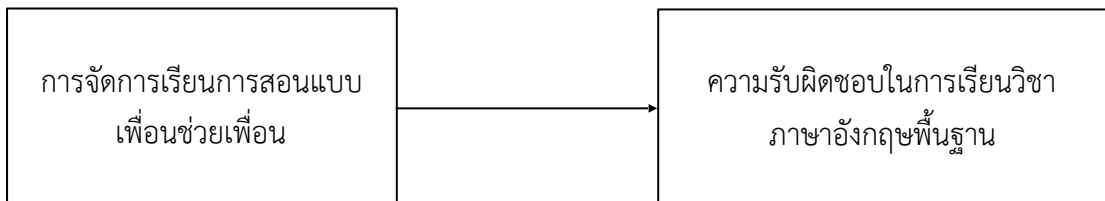
6. ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. ส่งเสริมความรับผิดชอบของนักเรียนในการเรียน
2. สร้างความรัก ความสามัคคีระหว่างเพื่อนร่วมชั้น

7. กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 1.1 จุดหมาย
 - 1.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
 - 1.3 คุณลักษณะที่พึงประสงค์
2. พฤติกรรมของนักเรียน
 - 2.1 ความหมายของนักเรียน
 - 2.2 สัมพันธภาพกับเพื่อน
3. รูปแบบการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
 - 3.1 ความหมายของการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
 - 3.2 วิธีขั้นตอนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 5) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

1.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551 : 6-7) มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆอย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

1.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551 : 7) กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง

6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

2. พฤติกรรมของนักเรียน

2.1 ความหมายของนักเรียน

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายของคำว่า “นักเรียน” ว่า ผู้ศึกษาเล่าเรียน หรือ ผู้รับการศึกษาจากโรงเรียน นอกจากนี้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยรางวัลพระราชทานแก่นักเรียน นักศึกษา และสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2555 : 1) กล่าวว่า “นักเรียน” หมายถึง ผู้เรียนในระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) รวมทั้งผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระดับอุดมศึกษา และผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันในสถานศึกษาที่จัดการศึกษา ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า นักเรียน หมายถึง ผู้ที่ได้รับการศึกษาเล่าเรียนจากสถานศึกษา ตั้งแต่ ระดับประถมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา รวมถึงผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยาสัน

2.2 สัมพันธภาพกับเพื่อน

สุเมธ พงษ์เกตุรา (2553 : 5) ได้ให้ความหมายของสัมพันธภาพกับเพื่อนว่าสัมพันธภาพกับเพื่อน หมายถึงการปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่มีต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิด ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือสนับสนุนเมื่อเมื่อเพื่อนต้องการความช่วยเหลือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางด้านการเรียน การทำงาน และด้านส่วนตัว การรู้จักให้และยอมรับ เคารพในสิทธิของเพื่อน สนใจในความรู้สึกเพื่อน การห่วงใย ใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน และการ ทำงานด้านกิจกรรมต่างๆร่วมกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 ด้านการเรียน ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกันในการเรียน

2.2.2 ด้านการทำงานกลุ่ม ได้แก่ การให้การช่วยเหลือสนับสนุนเมื่อเพื่อนต้องการความช่วยเหลือในการทำงานกลุ่ม การรู้จักให้การยอมรับเคารพในสิทธิความคิดเห็นของเพื่อนในการทำงานกลุ่ม และการทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันในกลุ่มเพื่อน เพื่อให้เกิดความสำเร็จ

แนวคิดนี้สอดคล้องกับทฤษฎีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล (FIRO – Fundamental Interpersonal Relation Orientation) ของวิลเลียม ชูลท์ (Schultz อ้างถึงในทรงวุฒิ และวรการ, 2556: 81) ซึ่งได้อธิบายถึงพฤติกรรมระหว่างบุคคลในความหมายของการเข้ากันได้ของบุคคล โดย ธรรมชาติสังคมของมนุษย์ต้องการการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ โดยถือเป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐาน โดยมีข้อตกลงของทฤษฎีนี้ว่า มนุษย์ต้องการมนุษย์ (people need people) เนื่องจากมนุษย์ทุกคนอยู่ในสังคม จึงต้องมีการปรับตัวให้เข้ากันกับเพื่อนมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้สุเมธ พงษ์เกตุรา (2553 : 12-14) ได้กล่าวถึงทฤษฎีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ของซัลลิแวนว่า พฤติกรรมและบุคลิกภาพของมนุษย์เป็นผลมาจากสัมพันธภาพระหว่างบุคคล บุคคล

ไม่สามารถแยกความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้เลยนับตั้งแต่เกิด มนุษย์นั้นเป็นผลผลิตของการมีความสัมพันธ์กันทางสังคม

จากความหมายของสัมพันธภาพกับเพื่อนดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า การปฏิบัติตนของนักเรียนระหว่างบุคคล โดยการให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุนซึ่งกันและกัน ทั้งในด้านการเรียน และการทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของซูทส์และซัลลิแวนที่ได้กล่าววามนุษย์ต้องการมนุษย์ จึงเรียนรู้การปรับตัวให้เข้ากันได้กับเพื่อน และเป็นแรงจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่างๆ

3. รูปแบบการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

3.1 ความหมายของการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

กนกอร, บังอร และศุภาพิชญ์ (2560 : 141) กล่าวว่าวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-assisted learning strategies) หมายถึงการเรียนรู้ที่นักศึกษามีโอกาสช่วยเหลือและร่วมกันพัฒนาทักษะของตนเองโดยการจับคู่ ผู้สอนจะเลือกนักศึกษาที่ผลการเรียนดีจับคู่กับนักศึกษาที่ผลการเรียนอ่อนเพื่อให้เพื่อนที่ผลการเรียนดีได้ช่วยเหลือ และพัฒนาความรู้ให้เพื่อนที่อ่อนกว่า ผู้สอนจะให้คำแนะนำและกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมต่างๆเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนและผู้สอนด้วย

นันทวัน และคณะ (2560 : 278-281) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการสอนแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Assist)” ว่าเป็นการจัดการองค์ความรู้ก่อนการลงมือทำกิจกรรม (Learning Before Doing) เพื่อเป็นการแสวงหาผู้ช่วยที่มีความสามารถที่แตกต่างกันแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ เพื่อขยายกรอบความคิดให้กว้างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เปิดมุมมองทางด้านความคิดที่หลากหลายจากการแลกเปลี่ยนกันระหว่างทีม หรือบุคคลต่อบุคคล กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-Assisted Learning Strategies) จึงเป็นกลวิธีที่สามารถเพิ่มพูนเจตคติที่ดีต่อการเรียน และสามารถช่วยปรับปรุงอุปนิสัยของผู้เรียนอีกด้วย นับเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นคู่ (Caserta-Henry อ้างถึงใน นันทวัน และคณะ, 2560 : 279-280)

การจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นอีกประการหนึ่งในวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยมีกิจกรรมที่เปิดแนวคิดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการกระจายบทบาทการสอนของครูไปสู่ผู้เรียน นับว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง รวมทั้งยังเป็นการส่งเสริมและโน้มน้าวให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีภายในกลุ่ม เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้งสองฝ่าย โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้และสื่อสารสิ่งต่างๆจากกันและกันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเพื่อนนักเรียนเป็นวัยเดียวกัน (อดิกันต์, 2552 : 15-16)

สรุปความหมายของการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนได้ว่า เป็นการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เปิดโอกาสให้ช่วยเหลือและร่วมกันพัฒนาทักษะของตนเองโดยครูผู้สอนการจับคู่ผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีหรือความรับผิดชอบสูงกับนักเรียนที่มีเรียนอ่อนหรือมีความรับผิดชอบต่ำ เพื่อพัฒนาแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดซึ่งกันและกัน จัดว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางทั้งนี้ผู้เรียนจะได้รับประโยชน์ทั้งสองฝ่าย ทำให้สื่อสารและเข้าใจสิ่งต่างๆได้เป็นอย่างดี เนื่องจากอยู่ใน

วัยเดียวกัน นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนดังกล่าวยังมีส่วนช่วยปรับปรุงอุปนิสัยของผู้เรียน และส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนอีกด้วย

3.2 วิธีและขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สืบทอดแนวคิดของ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ที่ว่า Learning by doing ซึ่งเน้นให้นักเรียนร่วมมือกันทำงานกลุ่ม (อดิกันต์, 2552 : 17) โดย กนกอร และคณะ (2560 : 141) ได้สรุปรูปแบบการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วย ดังนี้

1.) การสอนโดยเพื่อนร่วมชั้น (Class wide-peer tutoring) ให้ผู้เรียนที่จับคู่กันมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนสลับบทบาทเป็นทั้งผู้สอนและผู้เรียน

2.) การสอนโดยเพื่อนต่างระดับชั้น (Cross-age peer tutoring) มีการจับคู่ระหว่างผู้เรียนที่อายุต่างกัน โดยให้ผู้เรียนที่อายุสูงกว่าเป็นผู้สอนและให้ความรู้ ซึ่งทั้งสองคนไม่จำเป็นต้องมีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกันมาก

3.) การสอนโดยสลับบทบาท (Reverse-role tutoring) จับคู่ระหว่างผู้เรียนที่มีอายุมากกว่าแต่มีความสามารถทางการเรียนต่ำกว่าหรือมีความบกพร่องในการเรียนรู้กับผู้เรียนที่อายุน้อยกว่าแต่มีสติปัญญาที่อยู่ในระดับปกติ ผู้เรียนทั้งสองจะสลับบทบาทกันเป็นทั้งนักเรียนและผู้สอน วิธีนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรับผิดชอบในตนเอง

4.) การสอนโดยการจับคู่ (One-to-one tutoring) ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกว่าจับคู่กับผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำกว่าด้วยความสมัครใจ สอนในเรื่องที่ตนมีความสนใจ มีความถนัดและทักษะที่ดี

5.) การสอนโดยบุคคลทางบ้าน (Home-based tutoring) บุคคลที่บ้านของผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสอน ช่วยเหลือในการพัฒนาความรู้ความสามารถแก่บุตรหลานระหว่างที่อยู่บ้าน

นอกจากนี้กระบวนการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก ดังนี้ (นันทวัน และคณะ, 2560 : 278-281)

1.) กระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Peer Feedback) ได้แก่ การให้ผู้เรียนแต่ละคนสรุปวิเคราะห์ ข้อดีข้อด้อยของกันและกัน โดยแต่ละคนจะต้องสะท้อนให้ข้อมูลย้อนกลับ สะท้อนความคิดของตนเองก่อน และให้เพื่อนที่จับคู่ทำกิจกรรมเป็นผู้รับฟัง

2.) กระบวนการให้คำแนะนำซึ่งกันและกัน (Peer Supervising) ทั้งคู่ร่วมกันแสดงความคิดเห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับร่วมกัน นำคำแนะนำไปปรับปรุงแก้ไข หรือนำเอาส่วนดีของเพื่อนไปใช้ในการทบทวนความรู้ และการเรียนของตนเอง

3.) กระบวนการตรวจสอบร่วมกัน (Peer Monitoring) เป็นการประเมินผลและการตรวจสอบพฤติกรรมการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนเอง รวมทั้งระหว่างผู้เรียนกับครูผู้สอน หรือผู้เชี่ยวชาญ

อดิกันต์ (2552 : 20) ได้ให้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูผู้สอนต้องชี้แจงจุดประสงค์และวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนอย่างชัดเจน เพื่อกระตุ้นและชี้แนะให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญ (อุทัย เพชรช่วย 2528 : 27-30 อ้างถึงใน อดิกันต์, 2552 : 19) จากนั้นครูผู้สอนจับคู่ผู้เรียนตามแนวทางข้างต้น

ขั้นสอน นักเรียนเรียนรู้ผ่านกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รวมทั้งซักถามกันเรื่องความรับผิดชอบในการส่งงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา

ขั้นสรุป ทั้งนี้ครูผู้สอนมีการประเมินพัฒนาการทางการเรียนและความรับผิดชอบอย่างเป็นประจำและต่อเนื่อง ผ่านแบบทดสอบหรือแบบสังเกตพฤติกรรม

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเลือกใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ดังนี้ การสอนโดยเพื่อนร่วมชั้น (Class wide-peer tutoring) และการสอนโดยการจับคู่ (One-to-one tutoring) รวมทั้งปรับใช้กระบวนการให้คำแนะนำซึ่งกันและกัน (Peer Supervising) และขั้นตอนในการนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอนและขั้นสรุป เพื่อพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

เสาวรี และสมทรง (2560 : 211-212) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบทางตรงร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านทักษะปฏิบัติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจ วิชาศิลปะ สารนาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบทางตรงร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 88.11/87.48 นักเรียนมีทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์หลังเรียนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ.05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

นันทวัน และคณะ (2560 : 277) ได้ศึกษาเทคนิคการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน” ซึ่งนำมาประยุกต์ใช้ในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ผ่านการปฏิบัติกิจกรรมเป็นคู่ (Buddy) ที่กำหนดให้ผู้เรียนร่วมกันทบทวนความรู้ พร้อมจัดทำสรุปเนื้อหาด้านไวยากรณ์ภาษา

อังกฤษตามที่ได้รับมอบหมาย จากนั้นนำมาทบทวน ตรวจสอบ และให้คำแนะนำแก่เพื่อน ภายใต้การดูแลอย่างใกล้ชิดของครูผู้สอน ผลการศึกษาทำให้ได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอน ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ที่ประกอบด้วย กระบวนการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน ได้แก่ การได้รับข้อมูลย้อนกลับ (Peer Feedback) การให้คำแนะนำซึ่งกันและกัน (Peer Supervising) และการตรวจสอบร่วมกัน (Peer Mentoring)

บุษยากร, ผาสุก และ เพ็ญพิศุทธิ์ (2560 : 77) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-assisted Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 3.22 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 14.35 และยิ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 60 โดยภาพรวมนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.52 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านเนื้อหาวิชา และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 4.02, 4.21, และ 4.32 ตามลำดับ

อดิกันต์ (2552) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม พื้นฐาน 8 ประการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม พื้นฐาน 8 ประการ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 92.91 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 80

4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Ali, Anwer and Abbas (2558 : 61) ได้ทำการศึกษาผลของการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยผลที่มีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่าการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนส่งผลเชิงบวก และเป็นประโยชน์แก่นักเรียนทั้งสองฝ่าย กล่าวคือนักเรียนเกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ร่วมกัน รวมทั้งพัฒนาบุคลิกภาพทางด้านการแสดงออก และการเรียนรู้ด้วยตนเอง

Garcia (2559 : 5) ได้ทำการศึกษาผลของแรงสนับสนุนจากเพื่อนที่มีต่อการส่งการบ้าน พบว่า แรงสนับสนุนจากเพื่อนผ่านการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้คุณภาพของการส่งการบ้านเพิ่มสูงขึ้น โดยเปรียบเทียบกับก่อนการประยุกต์ใช้เทคนิคการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

จากศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพอสรุปได้ว่าการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ส่งผลดีในเชิงบวกต่อผู้เรียนทั้งสองฝ่าย ทั้งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างเพื่อน ความรับผิดชอบของผู้เรียน และบุคลิกภาพทางด้านการแสดงออก อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อความรับผิดชอบ โดยเปรียบเทียบอัตราความรับผิดชอบจากการนำอุปกรณ์การเรียน และการส่งงานตรงเวลาก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วย วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวิธีดำเนินการศึกษาตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากร

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 28 คน

2. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยให้การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ตามแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว โดยมีการทดสอบก่อนและหลัง (One - Group Pretest - Posttest Design)

3. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

- 3.1 ดำเนินการสอนก่อนการประยุกต์ใช้ตัวแปรต้น เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์
- 3.2 เริ่มใช้การจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยเริ่มจากการจับคู่กันนักเรียน (Buddy) ที่มีผลการเรียนดีหรือความรับผิดชอบสูงกับนักเรียนที่มีผลการเรียนอ่อนหรือมีความรับผิดชอบต่ำ เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์
- 3.3 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์
- 3.4 ในระหว่างการจัดการเรียนการสอน สังเกตความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และเก็บสถิติ เพื่อนำมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยใช้วิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 4.1 แผนการจัดการเรียนรู้
- 4.2 แบบสังเกตเชิงพฤติกรรม

5. การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

แผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
3. ศึกษาเทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้
 - 3.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน โดยครูผู้สอนต้องชี้แจงจุดประสงค์และวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญ
 - 3.2 ชี้นสอน นักเรียนเรียนรู้บทเรียนผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
 - 3.3 ชี้นสรุป โดยครูผู้สอนมีการประเมินพัฒนาการทางด้านความรับผิดชอบอย่างเป็นประจำและต่อเนื่อง โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
4. การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนดังนี้
 - 4.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ดังนี้
 - นางศรีกุล พลอินทร์ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ
 - นางสาวราณี ห้วยหิน ตำแหน่งครูชำนาญการ
 - นางอัมพร จริงจิตร ตำแหน่งครูชำนาญการเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ภาษาที่ใช้ และความเป็นป็นประโยชน์
 - 4.2 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข ไปใช้กับประชากร

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และทดสอบสมมติฐานด้วยค่าที แบบ Paired-Simples T Test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เลือกสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage)

$$\text{จากสูตร} \quad \text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนครั้งในการสังเกต}}{\text{จำนวนการสังเกตทั้งหมด}} \times 100$$

1.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

$$\bar{X} = \frac{\sum X_i}{N}$$

จากสูตร
เมื่อ X_i แทนข้อมูลแต่ละตัว
 N แทนจำนวนของข้อมูล

2. สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนและหลังเรียน คือ Paired-Samples T Test

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

รายงานผลของการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประชากรจำนวน 28 คน ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้น ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนการมอบหมายงานทั้งหมด
$\bar{X}$	แทน	อัตราความรับผิดชอบ
$\sum X$	แทน	จำนวนครั้งในการส่งงานทั้งหมด

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล อัตราความรับผิดชอบจากการนำอุปกรณ์การเรียน และการส่งงานก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 1

ผู้วิจัยได้นำผลต่างระหว่างอัตราการนำอุปกรณ์การเรียน และการส่งงานก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มาเปรียบเทียบกับโดยวิธีการทางสถิติ t-test แบบ Paired-Simples ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 1 อัตราการนำอุปกรณ์การเรียน และการส่งงานก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ที่	ชื่อ - สกุล			อัตราการส่งการบ้าน		
				ก่อน	หลัง	เปรียบเทียบ ก่อนและหลัง
1	เด็กหญิง	อนิตา	แฮริส กัม	100%	100%	+ 0%
2	เด็กหญิง	ณธิดา	ชัยแก้ว	60%	80%	+ 20%
3	เด็กหญิง	เบญจสิริ	เกร์พล	100%	100%	+ 0%
4	เด็กหญิง	พศุภา	ลิมโสภาสมณี	80%	80%	+ 0%
5	เด็กหญิง	ปริญภัลยา	ไชยทวีวงศ์	80%	100%	+ 20%
6	เด็กชาย	ขจรยศ	พิริยาภรณ์	100%	100%	+ 0%
7	เด็กชาย	เตชินท์	ถันนิคม	40%	80%	+ 40%
8	เด็กชาย	นวิชัย	พงศ์ภัทรกิจ	80%	80%	+ 0%
9	เด็กหญิง	ปิ่นปวีณ์	สุทวิ	100%	100%	+ 0%
10	เด็กหญิง	ยมลภัทร	นัยสี	100%	100%	+ 0%
11	เด็กหญิง	วรดา	รุ่งเรือง	100%	100%	+ 0%
12	เด็กชาย	ศิวัช	ต่างจิตร	40%	100%	+ 60%
13	เด็กชาย	ธรรศเกล้า	ศักโต	80%	80%	+ 0%
14	เด็กชาย	ภูริณัฐ	แก้วเอียน	60%	80%	+ 20%
15	เด็กหญิง	ปทุมฉัตร	เกียรติเมธา	80%	100%	+ 20%
16	เด็กหญิง	อรณิชา	จันทวาส	100%	100%	+ 0%
17	เด็กชาย	พิพัฒน์	ช่วยหวัง	80%	100%	+ 20%
18	เด็กหญิง	โชติมาศ	มกรพันธุ์	80%	100%	+ 20%
19	เด็กหญิง	วิชรรัตน์	บุ๋เอียด	80%	100%	+ 20%
20	เด็กหญิง	ธัญวรัตน์	เอ็งฉ้วน	100%	100%	+ 0%

21	เด็กชาย	ศิริสิทธิ์	ล้อมสุขสิริ	60%	80%	+ 20%
22	เด็กหญิง	ภัทรวดี	สอนทอง	100%	100%	+ 0%
23	เด็กชาย	ศิริวิทย์	ทองเอียบ	20%	100%	+ 80%
24	เด็กหญิง	พัทธยา	ม่งหมาย	100%	100%	+ 0%
25	เด็กหญิง	วิมพ์วิภา	สงค	100%	100%	+ 0%
26	เด็กชาย	ธนซ์พงศ์	ดำแก้ว	40%	100%	+ 60%
27	เด็กชาย	พัทธนันท์	ดำทิพย์	80%	80%	+ 0%
28	เด็กชาย	ธนภณ	ง่วนสน	60%	80%	+ 20%
เฉลี่ย				78.57%	93.57%	+ 15%

จากตารางที่ 1 พบว่าผลของการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เมื่อผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบผลของอัตราการนำอุปกรณ์การเรียน และการส่งงานก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนแต่ละคนมีความรับผิดชอบในการเรียนไปในทิศทางที่ดีขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยของอัตราความรับผิดชอบในการนำอุปกรณ์การเรียน และการส่งงานของนักเรียนทั้งหมดมีค่าเพิ่มขึ้น คิดเป็น ร้อยละ 15%

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาอัตราการส่งการบ้านก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ประชากร	N	$\bar{X}$	SD	t	sig
ก่อน	28	78.57	23.04	-3.689	0.01
หลัง	28	93.57	9.51		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 แสดงว่านักเรียนจำนวน 28 คน มีอัตราการการนำอุปกรณ์การเรียน และการส่งงานก่อนการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 78.57 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 23.04 และหลังจากการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน อัตราการนำอุปกรณ์การเรียน และการส่งงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 93.57 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.51 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความรับผิดชอบหลังการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อทำการศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่ออัตราความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งสรุปสาระสำคัญและการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัยและสมมติฐานการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. การอภิปรายผลการวิจัย
4. ข้อเสนอแนะ

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัยและสมมติฐานการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในเกณฑ์ร้อยละ 80

สมมติฐานการวิจัย

ความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน หลังการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น อยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 80

2. สรุปผลการวิจัย

1. ผลของการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าอัตราการการนำอุปกรณ์การเรียน และการส่งงานก่อนการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเท่ากับ 78.57 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 23.04 และหลังจากการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน อัตราการนำอุปกรณ์การเรียน และการส่งงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 93.57 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.51
2. ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความรับผิดชอบหลังการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

3. นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

3. อภิปรายผล

จากการศึกษาความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผลการวิจัยพบว่าหลังจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนมีอัตราการความรับผิดชอบในการเรียนเพิ่มขึ้นโดยสังเกตจากการนำอุปกรณ์การเรียนและการส่งงานเพิ่มขึ้น จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า 1) ผลของการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนพบว่าอัตราการนำอุปกรณ์การเรียนและการส่งงานก่อนเปรียบเทียบกับหลังการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 78.57/93.57 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 23.04/9.51 2) ทดสอบสมมติฐานพบว่าความรับผิดชอบหลังการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 3) นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอดิกันต์ (2552) ที่ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้อยู่แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมพื้นฐาน 8 ประการ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 92.91 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 80 และ Garcia (2559) ได้ศึกษาผลของแรงสนับสนุนจากเพื่อนที่มีต่อการส่งการบ้านพบว่าแรงสนับสนุนจากเพื่อนผ่านการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนทำให้คุณภาพของการส่งการบ้านเพิ่มสูงขึ้น โดยเปรียบเทียบกับก่อนการประยุกต์ใช้เทคนิคการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

4. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า หลังการจัดเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน อัตราความรับผิดชอบมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น โดยนักเรียนนำอุปกรณ์การเรียนมา พร้อมทั้งส่งงานตรงเวลามากขึ้น ดังนั้นจึงควรมีการประยุกต์ใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนอย่างเหมาะสม เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-centered learning) และเพิ่มความรับผิดชอบของนักเรียนได้
2. สถาบันการศึกษาควรมีการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยการจัดอบรมสัมมนา จากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อเพิ่มความสามารถของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
3. ระหว่างการดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ครูผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อหาข้อบกพร่อง และทำการปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาการสอนในครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการประยุกต์ใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกับกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลาย และเพิ่มรายละเอียดให้เจาะลึกมากยิ่งขึ้น เช่น ต่างระดับชั้น ต่างเพศ เป็นต้น รวมทั้งศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียน

บรรณานุกรม

- กนกอร ศรีสมพันธุ์, บังอร ศิริสกุลไพศาล และศุภาพิชญ์ โพน โบรมันน์. (2560). การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนในกิจกรรมการสอบสาธิตย้อนกลับกลไกการคลอด. **วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ**, 11(2) : 141.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2555). **ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยรางวัลพระราชทานแก่นักเรียน นักศึกษา และสถานศึกษา**. 1.
- ทรงวุฒิ อยู่เอี่ยม และ วรากร ทรัพย์วิระพรรณ. (2556). “ความสัมพันธ์ของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลกับความสามารถในการปฏิบัติงานการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของครูแนะแนวในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตภาคตะวันออก”. **วารสารศึกษาศาสตร์**, 24(1) : 81.
- นันทวัน วัฒนมงคลสุข, วรพงษ์ คุณเดชมรร และ ศิรินาถ บุณยพงษ์. (2560). “เทคนิคการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน””. **JOURNAL OF NAKHONRATCHASIMA COLLEGE**, 11(3) : 278-281.
- บุษยากร ช้ายขาว, ผาสุข บุญธรรม และเพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท. (2560). “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-assisted Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชนเผ่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6”. **วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย**. 10(3) : 77.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2538). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔**. สืบค้นจาก <http://www.royin.go.th/dictionary/>
- สุเมธ พงษ์เกตุรา. (2553). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร**. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์, รองศาสตราจารย์เวณีกรทอง.
- เสาวรี ภูบาลชื่น และสมทรง สิทธิ. (2560). “การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบทางตรงร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านทักษะปฏิบัติผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจ วิชาศิลปะ สาระนาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5”. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. 11(2) : 211-212.

บรรณานุกรม (ต่อ)

อดิกันต์ ภูติพิพย์. (2552). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม พื้นฐาน 8 ประการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).

Ali Najabat, Anwer Muhammad, and Abbas Jaffar. (2015). "Impact of Peer Tutoring on Learning of Students". **Journal for Studies in Management and Planning**. 1(2) : 61-62.

Garcia, Joshua. (2016). **The impact of peer support on homework completion**. Master of Arts in School Psychology at Rowan University. Department of Psychology College of Science and Mathematics. Thesis Chair: Roberta Dihoff, Ph.D.

ภาคผนวก ก

ตารางบันทึกผลก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ตารางบันทึกผลการนำอุปกรณ์การเรียน และการส่งงาน

ก่อนการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

เลขที่	การนำ อุปกรณ์ การเรียน	ทำงานตามที่ได้รับ มอบหมาย		การส่งงาน		อัตราการ ส่งงาน (ร้อยละ)
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	
1	✓	✓	✓	✓	✓	100
2	✓	✓	X	X	✓	60
3	✓	✓	✓	✓	✓	100
4	✓	X	✓	✓	✓	80
5	✓	✓	X	✓	✓	80
6	✓	✓	✓	✓	✓	100
7	✓	✓	X	X	X	40
8	X	✓	✓	✓	✓	80
9	✓	✓	✓	✓	✓	100
10	✓	✓	✓	✓	✓	100
11	✓	✓	✓	✓	✓	100
12	X	✓	X	X	✓	40
13	X	✓	✓	✓	✓	80
14	X	✓	✓	X	✓	60
15	X	✓	✓	✓	✓	80
16	✓	✓	✓	✓	✓	100
17	✓	✓	✓	✓	X	80
18	✓	✓	X	✓	✓	80
19	✓	✓	✓	X	✓	80

20	✓	✓	✓	✓	✓	100
21	X	✓	✓	X	✓	60
22	✓	✓	✓	✓	✓	100
23	X	✓	X	X	X	20
24	✓	✓	✓	✓	✓	100
25	✓	✓	✓	✓	✓	100
26	X	X	X	✓	✓	40
27	X	✓	✓	✓	✓	80
28	X	✓	✓	X	✓	60

ตารางบันทึกผลการนำอุปกรณ์การเรียน และการส่งงาน

หลังการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

เลขที่	การนำ อุปกรณ์ การเรียน	ทำงานตามที่ได้รับ มอบหมาย		การส่งงาน		อัตราการ ส่งงาน (ร้อยละ)
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	
1	✓	✓	✓	✓	✓	100
2	X	✓	✓	✓	✓	80
3	✓	✓	✓	✓	✓	100
4	X	✓	✓	✓	✓	80
5	✓	✓	✓	✓	✓	100
6	✓	✓	✓	✓	✓	100
7	✓	X	✓	✓	✓	80
8	✓	✓	✓	✓	X	80
9	✓	✓	✓	✓	✓	100
10	✓	✓	✓	✓	✓	100
11	✓	✓	✓	✓	✓	100
12	✓	✓	✓	✓	✓	100
13	✓	✓	X	✓	✓	80
14	✓	✓	✓	X	✓	80
15	✓	✓	✓	✓	✓	100
16	✓	✓	✓	✓	✓	100
17	✓	✓	✓	✓	✓	100
18	✓	✓	✓	✓	✓	100
19	✓	✓	✓	✓	✓	100

20	✓	✓	✓	✓	✓	100
21	✓	✓	✓	✓	X	80
22	✓	✓	✓	✓	✓	100
23	✓	✓	✓	✓	✓	100
24	✓	✓	✓	✓	✓	100
25	✓	✓	✓	✓	✓	100
26	✓	✓	✓	✓	✓	100
27	✓	✓	✓	✓	X	80
28	X	✓	✓	✓	✓	80

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้

ชื่อรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

หน่วยการเรียนรู้ The best bed

ระดับชั้น ป.4 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 4 คาบ/สัปดาห์

แผนการเรียนรู้ที่ 15 สัปดาห์ที่ 16

เรื่อง Materials เวลา 3 คาบ

ครูผู้สอน นางสาวอรรวิ อินทรพลาเดชา

โรงเรียน ปิยบุตรศึกษา

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ต ๑.๑

เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต ๒.๑

เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต ๒.๒

เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด

ต ๑.๑ ป. ๔/๑

ต ๑.๑ ป. ๔/๒

ต ๑.๑ ป. ๔/๓

ต ๑.๑ ป. ๔/๔

ต ๑.๒ ป. ๔/๑

ต ๑.๒ ป. ๔/๒

ต ๑.๒ ป. ๔/๓

ต ๑.๒ ป. ๔/๔

ต ๑.๒ ป. ๔/๕

ต ๒.๑ ป. ๔/๒

ต ๒.๒ ป. ๔/๑

ต ๒.๒ ป. ๔/๒

สาระสำคัญ

คำศัพท์ (Vocabulary): Materials

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกคำศัพท์เกี่ยวกับวัสดุชนิดต่างๆได้ (K)
2. ตอบคำถามจากการอ่านและการฟังจับใจความได้ถูกต้อง (P)
3. มีส่วนร่วมในการอภิปรายในชั้นเรียนอย่างมีความสุข (A)

สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์ (Vocabulary): Materials
2. การอ่าน (Reading)
3. การฟัง (Listening)

สมรรถนะของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

ชิ้นงานหรือภาระงาน

แบบฝึกหัด Workbook หน้า 42

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up & Introduction)
 - ครูชี้แจงความสำคัญของ ‘การเรียนรู้การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน’
 - ครูจับคู่นักเรียน (Buddy) โดยเลือกจับคู่นักเรียนที่มีผลการเรียนดีหรือความรับผิดชอบสูงกับนักเรียนที่มีเรียนอ่อนหรือมีความรับผิดชอบต่ำ
 - ครูแจ้งว่า ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน นักเรียนจะต้องนั่งคู่กับ Buddy ของตัวเองเท่านั้น
 - ครูนำตารางการตรวจสอบการนำอุปกรณ์การเรียน และการส่งงานติดไว้หน้าห้อง พร้อมทั้งอธิบายว่านักเรียนแต่ละคู่จะต้องตรวจสอบการส่งงาน และงานค้างของกันและกัน
 - ครูนำเข้าสู่บทเรียนใหม่โดยการถามคำถาม “What is material?”
 - นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันเปิด Dictionary เพื่อหาความหมาย
2. ขั้นสอน (Process)

ชั่วโมงที่ 1

- ครูให้นักเรียนยกตัวอย่างประเภทของวัสดุชนิดต่างๆ เช่น ไม้ เหล็ก
- ครูเปิดซีดีให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ใหม่พร้อมกันใน Class Book หน้า 44 Part 1
- ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องใน Part 2 จากนั้นเปิดวิดีโอเพื่อตรวจสอบความเข้าใจจากเรื่องที่อ่าน
- นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

- ครูทบทวนคำศัพท์โดยให้ทำกิจกรรม “Hot seat”
- โดยครูขอตัวแทนนักเรียนออกมานั่งหน้าห้อง จากนั้นครูเปิดสไลด์รูปภาพสิ่งของ จากนั้นนักเรียนคนอื่นๆ ร่วมกันออกไปวัสดุตั้งกล่าวเป็นภาษาอังกฤษ เช่น It is made from wood. It is wooden.

ชั่วโมงที่ 2

- ครูทบทวนคำศัพท์ในชั่วโมงที่ผ่านมา โดยให้นักเรียนหยิบสิ่งของตามวัสดุที่ผลิต เช่น เมื่อครูพูดว่า “Metal” นักเรียนต้องหยิบหรือชี้สิ่งของที่ทำมาจากเหล็ก เป็นต้น
- ครูให้ทำแบบฝึกหัดทบทวนใน Workbook หน้า 42 จากนั้นครูเฉลยคำตอบ นักเรียนแต่ละคู่สลับกัน และตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ

3. ขั้นสรุป (Conclusion)

- นักเรียนร่วมกันสรุปคำศัพท์เกี่ยวกับวัสดุชนิดต่างๆ

การวัดและประเมินผล

- การสังเกต เรื่องการมีส่วนร่วมในห้องเรียน

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

- หนังสือเรียน Family and Friends 4
- Video
- Power Point
- E-book: Oxford iTools

แผนการจัดการเรียนรู้

ชื่อรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

หน่วยการเรียนรู้ The best bed

ระดับชั้น ป.4 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 4 คาบ/สัปดาห์

แผนการเรียนรู้ที่ 16 สัปดาห์ที่ 16-17

เรื่อง Comparatives & Superlatives เวลา 3 คาบ

ครูผู้สอน นางสาวอรรวี อินทรพลาเตชา

โรงเรียน ปิยบุตรศึกษา

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ต ๑.๑

เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต ๒.๑

เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับ
กาลเทศะ

มาตรฐาน ต ๒.๒

เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและ
วัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด

ต ๑.๑ ป. ๔/๑

ต ๑.๑ ป. ๔/๒

ต ๑.๑ ป. ๔/๓

ต ๑.๑ ป. ๔/๔

ต ๑.๒ ป. ๔/๑

ต ๑.๒ ป. ๔/๒

ต ๑.๒ ป. ๔/๓

ต ๑.๒ ป. ๔/๔

ต ๑.๒ ป. ๔/๕

ต ๒.๑ ป. ๔/๒

ต ๒.๒ ป. ๔/๑

ต ๒.๒ ป. ๔/๒

สาระสำคัญ

ไวยากรณ์ (Grammar): Comparatives & Superlatives

จุดประสงค์การเรียนรู้

- อธิบายหลักการเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดได้ (K)
- เปลี่ยนรูป Adjectives ขั้นกว่าและขั้นสูงสุดได้ถูกต้อง (P)
- พูดเพื่อเปรียบเทียบสิ่งของจากการมองเห็นได้ (P)
- ออกเสียง Phonics -c, -g ได้ถูกต้อง (P)

5. ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงเวลา (A)

สาระการเรียนรู้

1. ไวยากรณ์ (Grammar): Comparatives & Superlatives
2. การอ่าน (Reading)
3. การฟัง (Listening)
4. การเขียน (Writing)

สมรรถนะของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

ชิ้นงานหรือภาระงาน

แบบฝึกหัด Workbook หน้า 43-44

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up & Introduction)
 - ครูถาม “What is comparatives?” และ “What is superlatives?”
 - ครูทบทวนเรื่องการเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด
2. ชี้นสอน (Process)

ชั่วโมงที่ 1

- ครูสอนโครงสร้างการเปรียบเทียบขั้นกว่า และขั้นสูงสุดดังนี้

Comparatives: ... -er than, more ... than, less ... than

Superlatives: the ... -est, the most ..., the least ...

- นักเรียนดูตัวอย่างใน Class Book หน้า 45 Part 2
- ครูย้ำว่า Adjectives ที่มี 2 พยางค์เป็นต้นไป ถ้าง่ายด้วย -ly ให้เปลี่ยน -y เป็น -ier เมื่อเป็น Adjectives ขั้นกว่า และให้เปลี่ยน -y เป็น -iest เมื่อเป็น Adjectives ขั้นสูงสุด
- ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดใน Part 3 จากนั้นครูเฉลยคำตอบ นักเรียนแต่ละคู่สลับกัน และตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ

ชั่วโมงที่ 2

- ครูทบทวนคำศัพท์เรื่อง Comparative & Superlatives ในชั่วโมงที่ผ่านมา โดยให้นักเรียนดูรูปใน Class Book หน้า 45 Part 4
- ครูถามคำถามจากรูปภาพ เช่น “Which house is the most beautiful?” โดยนักเรียนตอบว่า “I think **house A** is the most beautiful.”
- ครูทบทวน Adjective ที่ต้องเปลี่ยนรูป เมื่อทำเป็นขั้นกว่าและขั้นสูงสุด โดยดูตัวอย่างใน Class Book หน้า 46 Part 1
- นักเรียนดูรูปใน Part 2 และสนทนากับ Buddy ของตัวเอง โดยสามารถเลือกคำตอบและแสดงความคิดเห็นของตัวเอง
- ครูสุ่มนักเรียนให้ดูรูปภาพดังกล่าว และแต่งประโยค
- ครูเปิดเพลง “Saturday was the best of all” ให้นักเรียนฟัง และร่วมกับจับใจความสำคัญของเนื้อเพลง

ชั่วโมงที่ 3

- ครูเปิด CD ให้นักเรียนฟังใน Class Book หน้า 47 Part 1 และนักเรียนออกเสียงตาม
 - ครูสอนการออกเสียง -c (s) และ -g (j)
 - ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดใน Part 2-4 จากนั้นครูเฉลยคำตอบ นักเรียนแต่ละคู่สลับกัน และตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ
3. ขั้นสรุป (Conclusion)
- นักเรียนร่วมกันสรุปหลักการเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด รวมทั้งการออกเสียง -c (s) และ -g (j)
 - ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดทบทวนใน Workbook หน้า 43-44

การวัดและประเมินผล

- การสังเกต เรื่องการมีส่วนร่วมในห้องเรียน
- การส่งและตรวจการบ้าน

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

- หนังสือเรียน Family and Friends 4
- Song: Saturday was the best of all!
- E-book: Oxford iTools

แผนการจัดการเรียนรู้

ชื่อรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

หน่วยการเรียนรู้ The best bed

ระดับชั้น ป.4 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 4 คาบ/สัปดาห์

แผนการเรียนรู้ที่ 17 สัปดาห์ที่ 17

เรื่อง The Ant and the Grasshopper เวลา 2 คาบ

ครูผู้สอน นางสาวอรรวี อินทรพลาเดชา

โรงเรียน ปิยะบุตรศึกษากร

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ต ๑.๑

เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต ๒.๑

เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต ๒.๒

เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย

และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด

ต ๑.๑ ป. ๔/๑

ต ๑.๑ ป. ๔/๒

ต ๑.๑ ป. ๔/๓

ต ๑.๑ ป. ๔/๔

ต ๑.๒ ป. ๔/๑

ต ๑.๒ ป. ๔/๒

ต ๑.๒ ป. ๔/๓

ต ๑.๒ ป. ๔/๔

ต ๑.๒ ป. ๔/๕

ต ๒.๑ ป. ๔/๒

ต ๒.๒ ป. ๔/๑

ต ๒.๒ ป. ๔/๒

สาระสำคัญ

การอ่าน (Reading): The Ant and the Grasshopper

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกคำศัพท์จากเนื้อเรื่องที่อ่านได้ (K)
2. อ่านและฟังจับใจความและตอบคำถามได้ถูกต้อง (P)
3. เปลี่ยนคำเอกพจน์เป็นพหูพจน์ได้ถูกต้องตามหลักการเขียน (P)
4. ร่วมอภิปรายในชั้นเรียนได้อย่างมีความสุข (A)

สาระการเรียนรู้

1. การอ่าน (Reading): The Ant and the Grasshopper
2. การเขียน (Writing)
3. การฟัง (Listening)
4. การพูด (Speaking)

สมรรถนะของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

ชิ้นงานหรือภาระงาน

แบบฝึกหัด Workbook หน้า 45-47

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up & Introduction)
 - ครูตรวจสอบตารางรายชื่อของนักเรียนว่าใครไม่ส่งการบ้านในช่วงที่ผ่านมา พร้อมทั้งตักเตือนนักเรียนและ Buddy ของนักเรียน
 - ครูให้นักเรียนดูรูปใน Class Book หน้า 48
 - ครูถาม “What is happening in the pictures?”
2. ขั้นสอน (Process)

ชั่วโมงที่ 1

- ครูเปิด CD เรื่อง “The Ant and the Grasshopper” ให้นักเรียนฟัง และดูเนื้อเรื่องตาม
- ร่วมกันสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านและฟัง พร้อมทั้งขีดเส้นใต้คำศัพท์ใน Part 3
- ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดทบทวนใน Part 4 จากนั้นครูเฉลยคำตอบ นักเรียนแต่ละคู่สลับกับตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ
- ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดทบทวนคำศัพท์ใน Workbook หน้า 45

ชั่วโมงที่ 2

- ครูทบทวนคำศัพท์จากเนื้อเรื่องในชั่วโมงที่ผ่านมา โดยการแสดงท่าทางตามคำศัพท์ที่ครูบอก
- ครูเปิด CD ให้นักเรียนฟังและตอบคำถามใน Class Book หน้า 49 Part 1
- ร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังใน Part 2
- ครูให้นักเรียนดูรูปภาพใน Part 3 และร่วมกันแต่งเรื่องจากรูปภาพดังกล่าว โดยครูสุ่มนักเรียนพูดทีละคน
- ครูทบทวนเรื่องการเปลี่ยนคำเอกพจน์เป็นพหูพจน์ โดยเน้นว่าจะมีบางคำที่คงรูปเดิม เช่น fish, sheep, etc.

3. ขั้นสรุป (Conclusion)

- นักเรียนร่วมกันสรุปการเปลี่ยนคำเอกพจน์เป็นพหูพจน์ตามหลักการเขียน
- ครูมอบหมายแบบฝึกหัดทบทวนใน Workbook หน้า 46-47

การวัดและประเมินผล

- การสังเกต เรื่องการมีส่วนร่วมในห้องเรียน

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

- หนังสือเรียน Family and Friends 4
- E-book: Oxford iTools

แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียน

เลข ที่	วันที่	การนำอุปกรณ์ การเรียน				ทำงานตามที่ได้ รับมอบหมาย				การส่งงาน ตรงเวลา				หมายเหตุ
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	

เกณฑ์การวัดผลให้คะแนนระดับคุณภาพของแต่ละพฤติกรรมดังนี้

ดีมาก	= 4	สนใจฟัง ไม่พูดคุยในชั้น มีคำถามที่ดี ตอบคำถามถูกต้อง ทำงานส่งครบตรงเวลา
ดี	= 3	การแสดงออกอยู่ในเกณฑ์ประมาณ 70%
ปานกลาง	= 2	การแสดงออกอยู่ในเกณฑ์ประมาณ 50%
ปรับปรุง	= 1	เข้าชั้นเรียน แต่การแสดงออกน้อยมาก ส่งงานไม่ครบ ไม่ตรงเวลา

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวอรรวี อินทรพลาเดชา
วัน เดือน ปีเกิด	5 กันยายน 2534
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดตรัง
ที่อยู่ปัจจุบัน	38/102 ถนนโคกชัน ตำบลทับเที่ยง อำเภอเมือง จังหวัดตรัง 92000
ตำแหน่ง	ครูประจำการ
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนปิยะบุตรศึกษากร

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย :

2553 โรงเรียนบูรณะรำลึก จังหวัดตรัง แผนการเรียน ศิลป์-คำนวณ

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี :

2557 คณะศิลปศาสตร์ เอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหิดล

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท :

2558 International Hospitality and Tourism Management, Bournemouth University,
The United Kingdom